USNESENÍ

Městský soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 3. srpna 2021 v trestní věci odsouzeného **M. H., nar. xxx,** stížnost státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5 proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 26.6.2020, sp. zn. 30T 34/2019 a rozhodl **t a k t o :**

podle § 149 odst. 1 písm. a) tr. ř. se napadené usnesení zrušuje a znovu se rozhoduje tak, že:

podle § 330 odst. 1 tr. ř., § 83 odst. 1 tr. zákoníku odsouzený M. H., nar. xxx, vykoná trest odnětí svobody v trvání 20 (dvaceti) měsíců, uložený rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 24.4.2019 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 18.9.2019, sp. zn. 9To 214/2019, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 36 (třiceti šesti) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

O d ů v o d n ě n í :

1. Shora citovaným usnesením obvodního soudu bylo rozhodnuto, že podle § 330 odst. 1 tr. řádu a § 83 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se podmíněné odsouzení odsouzeného M. H., nar. xxx, z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 24. 4. 2019 sp. zn. 30 T 34/2019 ponechává v platnosti za současného stanovení dohledu nad odsouzeným.

2. Proti tomuto usnesení státní zástupkyně podala v zákonné lhůtě stížnost, kterou odůvodnila tím, že soud pomíjí a nehodnotí skutečnost, že odsouzený se další trestné činnosti dopustil nejen ve zkušební době podmíněného odsouzení, ale rovněž ve zkušební době podmíněného propuštění ze dvou výkonů trestů odnětí svobody. Nelze souhlasit s tím, že se odsouzený dopustil zcela bagatelní trestné činnosti, čemuž neodpovídá trestní sazba u přečinu podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku, která činí až dvě léta. Zákonodárce úmyslně nerespektování soudem nebo jiným orgánem veřejné moci uložených sankcí za bagatelní nepovažuje. Odsouzený je stíhán pro další přečin podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. U veřejného zasedání vědomě lhal, pokud uvedl, že proti němu není v současné době vedeno žádné trestní řízení. Rozhodnutí soudu o ponechání podmíněného odsouzení v platnosti za současného stanovení dohledu se jeví zcela nedostatečné, když je evidentní, že předchozí odsouzení neměla na odsouzeného dostatečný výchovný vliv, aby se ve zkušební době podmíněného odsouzení nedopouštěl další trestné činnosti. Státní zástupkyně uvedla, aby městský soud napadené usnesení zrušil a sám rozhodl tak, že se trest vykoná.

3. K této stížnosti odsouzený zaslal písemné vyjádření, které odůvodnil tím, že v stížnosti prosazovaný požadavek na přeměnu podmíněně uloženého trestu odnětí

svobody se příčí tomu, co obvodní státní zastupitelství požadovalo v rámci veřejného zasedání, konaného u obvodního soudu dne 26.6.2020. Tato skutečnost svědčí o nekonzistentnosti postupu státního zastupitelství a vzbuzuje důvodné pochybnosti o profesionalitě, svědomitosti, odpovědnosti a nestrannosti státní zástupkyně Mgr. Chejnové. Nelze se ztotožnit s tvrzením státní zástupkyně, že o závažnosti skutku, kterého se dopustil a za nějž byl odsouzen trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 5 v trestní věci sp. zn. 19Z 5/2020, svědčí již samotná výše horní hranice trestní sazby odnětí svobody, která je stanovena na dva roky, aniž by bylo přihlédnuto ke všem konkrétním individuálním okolnostem, za kterých se skutek stal. Samotná výše horní hranice trestní sazby neznamená, že by nebylo možno dospět k závěru, že by se nemohlo jednat o trestnou činnost bagatelního charakteru. Trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 5, sp. zn. 19T 5/2020, mu byl uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin pro spáchání přečinu podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Tohoto jednání upřímně litoval, v celém rozsahu se doznal, uložený trest k datu 6.12.2020 řádně vykonal. Odkazuje na § 65 odst. 4 tr. zákoníku. Tudíž nelze k tomuto odsouzení jakkoliv přihlížet. Státní zástupkyně poukázala na další trestní stíhání vedené proti němu pro podezření ze spáchání přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku pro jednání ze dne 7.6.2020. Za uvedené jednání byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu pro Prahu – západ, sp. zn. 14T 74/2020 ze dne 2.9.2020 k trestu odnětí svobody v trvání 10 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 24 měsíců za současného vyslovení dohledu. Uvedené jednání nebylo soudem z hlediska charakteru a závažnosti shledáno nikterak závažným. Odmítá tvrzení státní zástupkyně, že u veřejného zasedání dne 26.6.2020 soudu vědomě lhal, že proti němu není vedeno žádné další trestní řízení, když toho dne měl být Okresním státním zastupitelstvím pro Prahu – západ proti němu teprve podán návrh na potrestání. Trestní stíhání ve zkráceném trestním řízení je zahajováno dnem doručení návrhu na potrestání soudu. Argumentace státní zástupkyně, že usnesení o ponechání podmíněného odsouzení v platnosti, je nedostatečné, kdy má být evidentní, že předchozí odsouzení nemělo na něho dostatečný výchovný vliv, aby se ve zkušební době podmíněného odsouzení nedopouštěl další trestné činnosti, odmítá. Byl v minulosti 2x odsouzen pro spáchání trestné činnosti drogového charakteru podle § 283 odst. 1, 2 tr. zákoníku. Z výkonu trestu odnětí svobody byl podmíněně propuštěn dne 5.3.2018 se stanovením zkušební doby do 5.3.2022. Ode dne podmíněného propuštění se žádné drogové trestné činnosti do dnešního dne nedopustil, pročež v tomto smyslu nelze souhlasit s tvrzením státní zástupkyně, že předchozí odsouzení nemělo dostatečný výchovný vliv. Bezprostředně po svém podmíněném propuštění začal dne 15.3.2018 pracovat jako zaměstnanec u zaměstnavatele – obec xxx, kde se dosud v pracovním poměru kontinuálně nachází. Státní zástupkyně přehlédla, že soud při svém závěru o bagatelním charakteru jeho jednání vyšel z konkrétních zjištění a individuálních skutkových okolností spáchání skutku a jeho osoby a jeho poměrům. Kdy po vydání předmětného usnesení byly a i v současnosti s ohledem na okolnosti případu a jeho osoby, respektive jeho poměrů, jsou dány skutečnosti, že ve smyslu § 83 odst. 1 tr. zákoníku, výjimečný postup v rovině ponechání podmíněného odsouzení v platnosti odůvodňují. Poukazuje na skutečnost své osoby a jejích poměrů, kdy je jediným synem svých rodičů, kteří oba v současnosti dlouhodobě trpí závažnými zdravotními komplikacemi, pročež jedinou osobou, která je s to o ně pečovat a zajišťovat jim nezbytnou péči, pomoc a odpovídající

podporu. Jediným důvodem, pro který by přicházela v úvahu přeměna podmíněného odsouzení, zůstává odsouzení rozsudkem Okresního soudu Praha – západ v trestní věci sp. zn. 14T 74/2020. Závažnost uvedeného skutku byla natolik marginální, že by případný závěr o nutnosti vyhodnocení uvedeného odsouzení jako faktor nevedení jeho řádného života vyvolával pochybnosti o správnosti takového postupu, když nelze odhlédnout od jeho stávajícího způsobu života a maximální snahy po nápravě. Skutečnost zřejmě nevyhnutelného nařízení výkonu zbytku trestu odnětí svobody, z něhož byl podmíněně propuštěn, a jehož nevykonaná část činí takřka tři roky, je fakticky natolik závažným potrestáním za jeho pochybení, že jakékoliv navyšování takovéhoto trestu, ukládáním dalšího nepodmíněného trestu odnětí svobody přeměnou podmíněného trestu odnětí svobody by bylo kontraproduktivní nejen z hlediska již reálně očekávatelné pozitivní prognózy jeho vývoje a jeho chování, ale i rozporné z hlediska obecných principů přiměřenosti trestních sankcí a konceptem restorativní justice, vyvěrajícím ze zásady humánnosti trestního práva a trestněprávního sankcionování. Odsouzený navrhl provedení důkazů obsahem spisu Obvodního soudu pro Prahu 5, sp. zn. 30T 34/2019 a 19T 5/2020, obsahem soudního spisu Okresního soudu Praha – západ, sp. zn. 14T 74/2020, obsahem soudního spisu Okresního soudu Česká Lípa, sp. zn. 2Pp 32/2018, fotokopií zprávy Vězeňské služby ČR ze dne 19.2.2018, jeho výslechem, výslechem M. K., fotokopií usnesení Krajského soudu v Praze, sp. zn. 11To 269/2020, fotokopií jeho pracovní smlouvy, fotokopií jeho propouštěcí zprávy z FN xxx, fotokopii zprávy obce xxx – hodnocení výkonu trestu OPP, fotokopií harmonogramu jeho vykonaných OPP, fotokopií dohody o náhradě způsobené újmy poškozené M., fotokopií výpisu přestupkové komise obce xxx, fotokopií potvrzení OÚ xxx o jeho zaměstnání, fotokopií zprávy Probační a mediační služby o průběhu jeho dohledu, fotokopií informace o řízení ve věci sp. zn. 2Pp 32/2018 u Okresního soudu v České Lípě, fotokopií propouštěcí zprávy ze dne 12.2.2020 M. H., fotokopií lékařské zprávy ze dne 10.6.2020 M. H., fotokopií zprávy z ambulantní kontroly ze dne 4.8.2020 M. H., fotokopií propouštěcí zprávy ze dne 3.7.2020 M. H., fotokopií zprávy o ambulantním vyšetření ze dne 15.6.2020 M. H., fotokopií propouštěcí zprávy ze dne 27.8.2020 M. H. a výslechem otce odsouzeného. Odsouzený navrhl, aby byla stížnost státní zástupkyně podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítnuta. Pakliže by stížnostní soud zvažoval revizi předmětného usnesení tak, že by státní zástupkyni vyhovoval, pak s projednáním stížnosti v rámci veřejného zasedání nesouhlasí, když za účelem umožnění osobního slyšení trvá na tom, aby bylo ve věci nařízeno standardní veřejné zasedání. Trvá na tom, aby bylo stížnostním soudem dokazování doplněno způsobem shora navrženým.

4. Vyjádření odsouzený doplnil lékařskými zprávami o své hospitalizaci, hospitalizaci své matky, jejích lékařských vyšetření, hospitalizaci svého otce a jeho lékařských vyšetřeních, potvrzením o zaměstnání, svým hodnocením z výkonu trestu odnětí svobody, usnesením Krajského soudu Praha, sp. zn. 11To 269/2020, pracovní smlouvou odsouzeného, jeho pracovní náplní, hodnocení odsouzeného z výkonu trestu obecně prospěšných prací, výpisem odsouzeného z přestupkové komise a zprávou o průběhu probačního dohledu odsouzeného.

5. Podle stížnostního soudu skutečnost, že státní zástupce při veřejném zasedání před obvodním soudem dne 26.6.2020 navrhl prodloužení zkušební doby podmíněného odsouzení odsouzeného, minimálně o rok, případně stanovení dohledu nad odsouzeným, avšak poté ve stížnosti státní zástupkyně požadovala nařízení výkonu podmíněně odloženého trestu odnětí svobody, je z hlediska rozhodování stížnostního soudu o podané stížnosti státní zástupkyně zcela právně irelevantní. Státní zástupkyně nepochybně měla plné právo s právním názorem svého kolegy nesouhlasit a předmětnou stížnost podat. Stížnostní soud se ztotožňuje s názorem státní zástupkyně, že nelze souhlasit s tvrzením obvodního soudu, že se odsouzený dopustil zcela bagatelní trestné činnosti. Podle stížnostního soudu ani trestní zákoník ani trestní řád nezná termín bagatelní trestná činnost. Podle § 14 odst. 1 tr. zákoníku se trestné činy dělí na přečiny a zločiny. Termín bagatelní trestná činnost je podle stížnostního soudu ryze účelové označení, kterým zpravidla obhajoba zlehčuje míru trestní odpovědnosti klienta a domáhá se uložení mírnějšího, popř. žádného trestního postihu. Podle stížnostního soudu je nesporné, že i přečinem podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku spáchaným ve zkušební době podmíněného odsouzení, odsouzený zavdal příčinu k nařízení výkonu trestu odnětí svobody. Obvodní soud ve veřejném zasedání hodnotí, zda přichází v úvahu výjimečný postup, a to na základě kumulativně splněných okolností případu a okolnosti na straně odsouzeného, a to ponechání podmíněného odsouzení v platnosti. Podle stížnostního soudu v této trestní věci nelze dospět k důvodnému závěru, že přestože odsouzený zavdal dvěma pravomocnými odsouzeními, za dva přečiny, které spáchal ve zkušební době podmíněného odsouzení, celkem 2x příčinu k nařízení výkonu trestu odnětí svobody, že se v obou případech jednalo o výjimečné okolnosti případu a v obou případech se jednalo o výjimečné okolnosti na straně odsouzeného. Odsouzený se mýlí, když se nesprávně domnívá, že v případě vzniku zákonné fikce uvedené v ust. § 65 odst. 4 tr. zákoníku již k tomuto odsouzení nelze přihlížet jako k příčině nařízení výkonu podmíněně odloženého trestu odnětí svobody. Pokud státní zástupkyně ve stížnosti poukázala na další trestní stíhání odsouzeného, které v době podání stížnosti nebylo dosud pravomocně skončeno odsuzujícím rozhodnutím, nepochybně porušila zásadu presumpce neviny, uvedenou v § 2 odst. 2 tr. řádu. Stížnostní soud však při neveřejném zasedání doplnil dokazování rovněž rozsudkem Okresního soudu Praha – východ ze dne 2.9.2020, sp. zn. 14T 74/2020 a usnesením Krajského soudu Praha ze dne 10.12.2020, sp. zn. 11To 269/2020, přičemž druhé odsouzení odsouzeného za přečin spáchaný ve zkušební době podmíněného odsouzení již z podstaty věci de facto vylučuje výjimečné ponechání podmíněného odsouzení v platnosti, neboť již nelze v žádném případě dospět k důvodnému závěru, že odsouzený vedl ve zkušební době podmíněného odsouzení řádný život. Oproti tomu argument státní zástupkyně, že odsouzený při veřejném zasedání dne 26.6.2020 vědomě lhal, že proti němu není vedeno v současné době žádné trestní řízení, není z hlediska důvodnosti podané stížnosti podstatné. Stížnostní soud se ztotožňuje s názorem státní zástupkyně, že ponechání podmíněného odsouzení v platnosti se stanoveným dohledem je zcela nedostatečné, když předchozí odsouzení neměla na odsouzeného dostatečný výchovný vliv, aby se ve zkušební době nedopouštěl další trestné činnosti, když odsouzený se nepochybně ve zkušební době podmíněného odsouzení opakovaně dopustil trestné činnosti. Podle stížnostního soudu je pro jeho rozhodování o podané stížnosti relevantní toliko jednání odsouzeného ve zkušební době podmíněného odsouzení a argumenty

Shodu s prvopisem potvrzuje M. T.

odsouzeného o jeho chování ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody by odsouzený měl uplatnit teprve dne 21.9.2021 ve veřejném zasedání, které má být konáno u Okresního soudu Česká Lípa. Zdravotní stav rodičů odsouzeného není výjimečnou okolností na straně odsouzeného, která by při opakovaném spáchání trestné činnosti ve zkušební době podmíněného odsouzení mohla vést k ponechání podmíněného odsouzení v platnosti, a to ani za situace, že odsouzený s nimi žije ve společné domácnosti a stará se o ně. Stížnostní soud zcela kategoricky odmítá jako účelové tvrzení odsouzeného ohledně závažnosti jeho speciální recidivy, za kterou byl potrestán rozsudkem Okresního soudu Praha – západ, ze dne 2.9.2020, trestem odnětí svobody v trvání 10 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 2 let, za současného stanovení dohledu, jako marginální. Stížnostní soud v žádném případě nebude prejudikovat rozhodnutí Okresního soudu Česká Lípa dne 21.9.2021. Nelze však přehlédnout diametrální logický rozpor, když na jedné straně odsouzený dovozuje, jak ve zkušební době podmíněného odsouzení vede řádný život a na druhé straně považuje za zřejmě nevyhnutelné rozhodnutí Okresního soudu Česká Lípa o nařízení výkonu zbytku trestu odnětí svobody, ze kterého byl podmíněně propuštěn, k čemuž může dojít pouze v případě, že ve zkušební době podmíněného propuštění nevedl řádný život. Stížnostní soud ve veřejném zasedání doplnil dokazování všemi listinami, které odsouzený ke svému vyjádření přiložil, avšak z hlediska zjištění skutkového stavu věci v § 2 odst. 5 tr. řádu považuje na nadbytečné doplňovat dokazování dalším výslechem odsouzeného, výslechem M. K., poškozené v této trestní věci i výslechem otce odsouzeného. Odsouzený se hluboce mýlí, když se v rozporu se skutečností nesprávně domnívá, že k rozhodnutí o stížnosti státní zástupkyně v neveřejném zasedání je třeba jeho souhlasu a že trvá na nařízení standardního veřejného zasedání. Podle § 240 tr. řádu v neveřejném zasedání rozhoduje soud tam, kde není zákonem předepsáno, že se rozhoduje ve veřejném zasedání. Ustanovení § 149 odst. 1 tr. řádu však nepředepisuje, že by mělo být rozhodováno ve veřejném zasedání. Podle § 243 tr. řádu je-li při neveřejném zasedání třeba provést důkaz, děje se tak přečtením protokolů a jiných písemností. Podle rozhodnutí TR/NS/72/2011 rozhoduje-li o stížnosti podané proti usnesení soudu I. stupně nadřízený soud, činí tak vždy v senátě a v neveřejném zasedání.

6. Stížnostní soud z podnětu podané stížnosti přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr. řádu správnost obou výroků napadeného usnesení a řízení, které jeho vydání předcházelo a přesvědčil se, že stížnost státní zástupkyně je důvodná.

7. Řízení, které vydání napadeného usnesení předcházelo, nevykazuje žádné vady. Avšak výrok tohoto usnesení není správný, neboť nejsou splněny zákonné podmínky § 83 odst. 1 tr. zákoníku pro ponechání podmíněného odsouzení v platnosti.

8. Z těchto důvodů stížnostní soud podle § 149 odst. 1 písm. a) tr. řádu napadené usnesení zrušil a znovu rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í:

Proti tomuto usnesení **n e n í** stížnost přípustná.

Praha 3. srpna 2021

JUDr. Richard Petrásek, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. T.